

Til
Folketingets Skatteudvalg

L Fejl! Intet bogmærkenavn opgivet.2626 26- forslag til lov om indgåelse af protokol til ændring af den dansk-malaysiske dobbeltbeskatningsoverenskomst..

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 1 af 29. oktober 2004.
(L 26)

Kristian Jensen

/ Jesper Leth Vestergaard

Spørgsmål:

Ministeren bedes fremsende et notat, der viser, hvor overenskomsten efter tiltrædelse af den indgåede protokol afviger fra den ”model”-overenskomst, som den danske regering tilstræber at indgå med fremmede stater? Ministeren bedes nærmere redegøre for den foreslåede matching credit bestemmelse, herunder:

- i hvilket omfang det skønnes, at Danmark vil give credit for skatter, der ikke er opkrævet af
- Malaysia (årligt beløb),
- om det ikke kun er med u-lande, at Danmark indgår aftaler om matching credit, og om
- Malaysia i denne forbindelse kan anses for at være et u-land,
- om det er normalt, at Danmark binder sig til et 10 årig periode for matching credit.

- **Svar:** Vedlagt er et notat
- om afvigelser mellem Malaysia-dobbeltskatningsoverenskomsten af 4. december 1970,
- som ændret ved protokol af 3. december 2003, og det danske forslag til disse
- overenskomster og
- om matching credit.

Afviigelser mellem Malaysia-dobbeltbeskatningsoverenskomsten af 4. december 1970, som ændret ved protokol af 3. december 2003, og det danske forslag til disse overenskomster samt om matching credit

I det følgende notat er en oversigt over punkter, hvor Malaysia-dobbeltbeskatningsoverenskomsten af 4. december 1970, som ændret ved protokol af 3. december 2003, (herefter Malaysia-overenskomsten) afviger væsentligt fra det danske forslag til disse overenskomster. Der er altså ikke medtaget redaktionelle afviigelser.

Det bemærkes, at en overenskomst mellem to lande nødvendigvis må være et udtryk for et kompromis mellem de to landes synspunkter. Det gælder ikke mindst for en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem et industrialiseret land og et udviklingsland. Det sidstnævnte land vil ofte lægge vægt på, at der typisk ikke er balance i indkomststrømme mellem de to lande, idet personer og selskaber i et industriland oppebærer indkomst fra udviklingslandet i højere omfang end omvendt. De sidstnævnte lande ønsker derfor, at overenskomsten udformes på grundlag af FN-modellen, idet denne i højere grad giver retten til at beskatte en indkomst til det land, hvorfra indkomsten hidrører.

Artikel I (Personer omfattet af overenskomsten)

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (d.v.s. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater.

Der er ingen forskel mellem det danske forslag og Malaysia-overenskomsten.

Artikel II (Skatter omfattet af overenskomsten)

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Det nævnes desuden, at overenskomsten omfatter alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter dens underskrivelse pålignes.

Stk. 1 og 2 i det danske forslag (om at overenskomsten gælder for indkomstskatter, der pålignes i de kontraherende stater, og om en generel definition på indkomstskatter) mangler i Malaysia-overenskomsten.

Artikel III (Almindelige definitioner)

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning.

Malaysia-overenskomsten mangler definition af udtrykkene ”foretagende”, ”erhvervsvirksomhed”. Definition af udtrykkene ”foretagende” og ”erhvervsvirksomhed” blev indsat i det danske forslag samtidig med, at artikel 14 (frit erhverv) udgik af forslaget. Ændringen skete som følge af en tilsvarende revision af OECD-modellen. Definitionen af de to udtryk skal præcisere, at forslagets artikel 7 (fortjeneste ved erhvervsvirksomhed) også omfatter indkomst ved frit erhverv.

Malaysia-overenskomsten mangler også definition af udtrykket ”statsborger”, som blev indsat i det danske forslag som følge af en revision af OECD-modellen.

Artikel IV (Skattemæssigt hjemsted)

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i en af de to stater. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat*, betyder efter stk. 1 en person, der er skattepligtig til den pågældende stat.

Stk. 2 og 3 opstiller en række kriterier for løsning af det problem, at en person kan være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning ("dobbelt domicil")

Der er ingen væsentlig forskel mellem det danske forslag og Malaysia-overenskomsten. Dog er det præciseret i det danske forslag, at begrebet en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, også omfatter denne stat. Denne præcisering findes ikke i Malaysia-overenskomsten.

Artikel V (Fast driftssted)

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et *fast driftssted*. Er der tale om fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste oppebåret af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jfr. artikel VII.

Efter det danske forslag udgør bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. I Malaysia-overenskomsten er perioden 6 måneder.

Malaysia-overenskomsten har ikke en regel som i det danske forslag, hvorefter virksomhed med installation, borerig eller skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, udgør et fast driftssted, hvis virksomheden varer i mere end 12 måneder.

Malaysia-overenskomsten har en regel, hvorefter tilsynsvirksomhed af mere end 6 måneders varighed inden for en 12 måneders periode i forbindelse med bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde også danner fast driftssted. Overenskomsten har også en regel om, at virksomhed med arrangering af professionelle kunstners optræden danner fast driftssted.

Det danske forslag har en regel om, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted.

Malaysia-overenskomsten har derudover en regel om, at et foretagende fra den ene stat har et fast driftssted i den anden stat, hvis det har et varelager i den anden stat, hvorfra der regelmæssigt effektueres bestillinger for foretagendet.

Artikel VI (Indkomst af fast ejendom)

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Der er ingen væsentlig forskel mellem det danske forslag og Malaysia-overenskomsten.

Artikel VII (Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed)

Artiklen fastslår hovedreglen om, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted. Der er også regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted.

Der er ingen væsentlig forskel mellem det danske forslag og Malaysia-overenskomsten.

Artikel VIII (Indbyrdes forbundne foretagender)

(I det danske forslag findes bestemmelsen om forbundne foretagender i artikel 9.)

Artiklen knæsætter det såkaldte "arms længde" princip. Hvis forbundne foretagender i de to stater handler

med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde for tilsvarende handler i det fri marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som hvis selskaberne havde handlet på markedsvilkår.

Malaysia-overenskomsten mangler stk. 2 i det danske forslag om, at hvis den ene stat foretager en sådan regulering for foretagendet i denne stat, skal den anden stat undersøge, om den skal foretage en regulering for foretagendet i den anden stat.

Artikel IX (Fortjeneste ved international trafik)

(I det danske forslag findes bestemmelsen om international trafik i artikel 8.)

Fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kan kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende.

Det danske forslag har regler, som præciserer, at fortjeneste ved udlejning af skibe og fly samt fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, under visse betingelser er omfattet af artiklen. Disse regler mangler i Malaysia-overenskomsten.

Artikel X (Udbytte)

Det danske forslag medfører, at udbytte kan beskattes i modtagerens bopælsstat.

Udbytte kan dog også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden stat, gælder nogle begrænsninger på kildestatens beskatningsret. Kildestaten kan ikke beskatte udbytte, som betales fra et datterselskab til dets moderselskab, hvis visse betingelser om moderselskabets andel af kapitalen i datterselskabet er opfyldt. Desuden kan kildestaten højst beskatte udbytte med 5 pct., hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lignende institution, som er skattemæssigt godkendt i den anden stat. I alle andre tilfælde kan kildestaten højst beskatte udbytte med 15 pct.

Udtrykket "udbytte" er defineret i stk. 3.

Hvis udbytte indgår i indkomsten i et fast driftssted i kildestaten, og aktiebesiddelsen, der ligger til grund for udbyttet, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådan udbytte beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7.

En stat kan ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Efter Malaysia-overenskomsten frafalder kildestaten beskatningen af udbytte, som betales til en person, hjemmehørende i den anden stat, hvis denne person beskattes af udbyttet i sin bopælsstat.

Som følge af en særlig malaysisk beskatning af selskabers indkomst og udbytte har Malaysia-overenskomsten en særlig regel om, at den ikke hindrer Malaysia i at beskatte en del af overskuddet i et malaysisk selskab, som udlodder udbytte til en person, hjemmehørende i Danmark.

Malaysia-overenskomsten mangler en definition af udbytte.

Artikel XI (Renter)

Efter det danske forslag kan renter kun beskattes i den stat, hvor den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende.

Der er en definition af begrebet "renter". Desuden er der en regel, hvorefter renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted, beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7.

Der er også en regel, som afspejler arms længde princippet i artikel 9.

Efter Malaysia-overenskomsten kan renter beskattes i den stat, hvorfra de hidrører (kildestaten).

Der er ingen definition af begrebet "renter" og ingen arms længde regel.

Artikel XII (Royalties)

Efter det danske forslag kan royalties kun beskattes i den stat, hvor den retmæssige ejer af disse royalties er hjemmehørende.

Der er en definition af begrebet "royalties". Desuden er der en regel, hvorefter royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted, beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7. Der er også en regel, som afspejler arms længde princippet i artikel 9.

Efter Malaysia-overenskomsten kan royalties også beskattes i den stat, hvorfra de hidrører. Men denne kildestats skat må ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af disse royalties, hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden stat.

I forhold til det danske udkast er definitionen af royalties udvidet, så udtrykket også omfatter vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, videnskabelig, teknisk eller videnskabeligt udstyr samt vederlag for ydelse af enhver tjeneste eller bistand af teknisk eller ledelsesmæssig art eller konsulentbistand.

Artikel XIII (Kapitalgevinster)

Fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted - eller af det faste driftssted som sådant – kan beskattes i den stat, hvor ejendommen eller det faste driftssted er beliggende.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly kan kun beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsselskab er hjemmehørende.

Andre kapitalgevinster kan kun beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Det danske forslag har en regel om, at fortjeneste ved afhændelse af aktier i selskaber - hvis aktiver for mindst 50 pct.'s vedkommende består af fast ejendom beliggende i en kontraherende stat - kan beskattes i denne stat. Denne regel mangler i Malaysia-overenskomsten.

Det danske forslag har en regel om aktieavancebeskatning, når en person flytter fra Danmark til den anden stat eller omvendt. Reglen medfører, at ved en senere afhændelse af aktierne kan tilflytter-staten kun beskatte den del af avancen, der vedrører den periode, hvor den pågældende har været hjemmehørende i denne stat. Denne regel mangler i Malaysia-overenskomsten.

Artikel XIV (Personligt arbejde i tjenesteforhold)

Det danske forslag medfører, at hvis en person, der er hjemmehørende i den ene stat, udfører arbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte lønindkomsten for arbejdet. Efter stk. 2 må kildestaten dog ikke beskatte, hvis lønmodtageren højst opholder sig i kildestaten i 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende kalenderår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver hjemmehørende i bopælsstaten, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som en

arbejdsgiver i bopælsstaten har i kildestaten. Alle tre betingelser skal være opfyldt. Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende.

Der er ingen væsentlig forskel mellem det danske forslag og Malaysia-overenskomsten.

Efter artikel 15 i det danske forslag kan bestyrelsesledere beskattes i kildestaten.

Malaysia-overenskomsten har en tilsvarende regel i artikel XIV, stk. 3, 2. pkt.

Artikel XV (Kunstnere og sportsfolk)
(I det danske forslag findes reglen i artikel 17.)

Det danske forslag medfører, at kunstnere og sportsfolk kan beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Det gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren.

Disse bestemmelser gælder dog ikke, hvis indkomsten er erhvervet ved et besøg i den anden stat, som væsentligt er støttet af offentlige midler fra kunstnerens eller sportsudøverens bopælsstat.

Malaysia-overenskomstens artikel XV medfører stort set samme resultat.

Artikel XVI (Offentlige hverv)
(I det danske forslag findes reglen i artikel 18.)

Det danske forslag medfører, at vederlag til offentligt ansatte som hovedregel kun kan beskattes i den udbetalende stat (kildestaten). Dog kan vederlaget beskattes i den anden stat (hvor den ansatte er hjemmehørende) hvis arbejdet er udført dér og den ansatte enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i den anden stat alene for at påtage sig det pågældende hverv.

Endvidere medfører det danske forslag, at tjenestemandspensioner som hovedregel kun kan beskattes i kildestaten. Dog kan de kun beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

Malaysia-overenskomstens artikel XVI medfører stort set samme resultat.

Artikel XVII (Pensioner)
(I det danske forslag findes reglen i artikel 17)

Det danske forslag medfører, at sociale ydelser - f.eks. sociale pensioner – og andre offentlige ydelser kan beskattes i kildestaten.

Forslaget medfører desuden, at private pensioner og lignende vederlag som udgangspunkt kun kan beskattes i bopælsstaten. Dog kan sådanne pensioner og vederlag også beskattes i kildestaten, hvis kildestaten i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalinger til pensionsordningen eller givet bortseelsesret for arbejdsgivers indbetaling af pensionsbidrag.

Malaysia-overenskomstens artikel XVII medfører, at enhver pension kun kan beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende.

Malaysia-overenskomsten har ingen regel for beskatning af social pension, der derfor kan beskattes i den stat, hvorfra den udbetales.

Artikel XVIII og XIX (Studerende, lærere, forskere m.fl.)

Det danske forslags artikel 19 medfører, at stipendier o.l. til studerende og erhvervspraktikanter kun kan beskattes i den stat, hvorfra de betales.

Efter Malaysia-overenskomstens artikel XVIII kan en stat ikke beskatte en person - som var hjemmehørende i den anden stat og derefter besøger førstnævnte stat efter invitation fra en anerkendt undervisningsinstitution i denne stat - af vederlag for midlertidig undervisning eller forskning i en periode på højst to år ved denne institution.

Efter Malaysia-overenskomstens artikel XIX skal en studerende eller lærling - der var hjemmehørende i den ene stat og derefter besøger den anden stat i en periode på højst to år som studerende ved en anerkendt undervisningsinstitution, som lærling eller som led i handelsmæssig eller teknisk uddannelse - være fritaget for beskatning i den anden stat af lønindtægter og stipendier. Dog kan den anden stat beskatte indkomst fra denne stat i det omfang, den overstiger 3.000 malaysiske dollars eller modværdien i dansk valuta.

Artikel XIX har desuden regler om beskatning af forsknings-/uddannelsesstipendiater og om beskatning af tekniske, faglige og forretningsmæssige praktikanter.

Artikel XX (De to staters regeringer)

Efter Malaysia-overenskomstens artikel XX skal regeringen i den ene stat skal være fritaget for beskatning i den anden stat af enhver indkomst.

Det danske forslag har ikke en tilsvarende bestemmelse.

Andre indkomster.

Det danske forslag har en artikel 20, hvorefter indkomster, der ikke er specifikt omhandlet andre steder i overenskomsten, kun kan beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten oppebæres af et fast driftssted i den anden stat.

Malaysia-overenskomsten har ikke en regel om anden indkomst.

Artikel XXI (Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning)

Artiklen indeholder den såkaldte *metodebestemmelse*, d.v.s. den fremgangsmåde der skal anvendes, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Det danske forslag medfører, at Danmark anvender *credit-metoden* som lempelsesmetode. Hvis en person eller et selskab m.v., som er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra kilde i den anden stat, og den anden stat også kan beskatte denne indkomst, skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt i den anden stat, eller den del af den danske skat, der falder på indkomsten fra den anden stat.

Hvis en person i Danmark modtager indkomst, som efter overenskomsten *kun* kan beskattes i den anden stat, anvendes *exemption med progressionsforbehold*. Det betyder, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på indkomsten fra den anden stat. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den anden stats skat. Imidlertid indgår indkomsten i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket "progressionsforbehold".

Malaysia-overenskomsten medfører – efter ændringerne ved protokollen – at Danmark som udgangspunkt anvender disse regler, jf. artikel XXI, stk. 3, litra a.

Bestemmelserne i litra b, c og d omfatter indkomst fra Malaysia i tilfælde, hvor malaysisk skat er nedsat eller bortfaldet efter reglerne i Malaysias Promotion of Investment Act, 1986.

I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende her i landet, har indkomst fra Malaysia, og den malaysiske skat er nedsat eller bortfaldet efter denne skattebegunstigelseslov, skal Danmark beregne lempelse, som om der var betalt almindelig malaysisk skat, jf. litra b.

Hvis et malaysisk selskab, som har fået nedsættelse eller bortfald af malaysisk skat af dets indkomst efter skattebegunstigelsesloven, udlodder udbytte til et selskab, hjemmehørende her i landet, skal Danmark undlade at beskatte det danske selskab af udbytte, jf. litra c. Danmark skal dog alene undlade at beskatte udbytte i det omfang, de svarer til det malaysiske selskabs indkomst, der var omfattet af nedsættelse eller bortfald af malaysisk skat.

Bestemmelserne gælder også nedsættelse eller bortfald af malaysisk skat efter nye regler til ændring eller tillæg af skattebegunstigelsesloven, hvis de to lande er enige om, at de nye regler er af væsentlig samme art som 1986-loven.

Bestemmelserne i litra b og c gælder kun i de første ti år efter, at protokollen har fået virkning, jf. litra d. Der er dog mulighed for, at de to lande kan aftale en forlængelse af perioden,

Litra e har regler om datterselskabslempelse, hvis et selskab, hjemmehørende her i landet, modtager udbytte fra et malaysisk selskab, og det danske selskab ejer direkte eller indirekte mindst 25 pct. af aktiekapitalen i det malaysiske selskab, og tilfældet ikke er omfattet af litra c. I så fald skal Danmark nedsætte den danske skat af udbytte under hensyn til den skat, som det malaysiske selskab har betalt af den fortjeneste, hvoraf udbytte er betalt.

Artikel XXI A (Begrænsning af overenskomst-fordele)

Den ny artikel XXI A i Malaysia-overenskomsten medfører, at den fritagelse eller nedsættelse af dansk beskatning af indkomst fra kilder her i landet, som Danmark skal give efter overenskomstens andre artikler, kun gælder i det omfang, indkomsten overføres til Malaysia.

Baggrunden for bestemmelsen er, at Malaysia i nogle tilfælde ikke beskatter personer, der er hjemmehørende i Malaysia, af udenlandsk indkomst, som ikke bliver hjemtaget til dette land.

Bestemmelsen findes normalt ikke i det danske forslag, men fremsættes ved forhandlinger med et land, som ikke beskatter personer, hjemmehørende i landet, af udenlandsk indkomst, som ikke overføres til det pågældende land.

Artikel XXII (Udveksling af oplysninger)

Det danske forslags artikel om informationsudveksling pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser eller de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, d.v.s. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til at udveksle oplysninger gælder for skatter af enhver art, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten. Pligten til at udveksle oplysninger gælder for skatter "af enhver art", således at indirekte skatter (moms, punktafgifter m.v.) også er omfattet af bestemmelsen.

Efter Malaysia-overenskomstens artikel XXII skal de to lande udveksle oplysninger, som er nødvendige for gennemførelse af overenskomsten, for forhindring af skattesvig eller anden skatteunddragelse eller for anvendelsen af skatteregler, der skal hindre omgåelse af beskatning. Informationsudvekslingen omfatter

alene skatter, der er omfattet af overenskomsten.

Artikel XXIII (Ikke-diskriminering)

Efter det danske forslags artikel om ikke-diskriminering må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer. Reglen gælder også for statsløse personer, der er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende stat. Renter, royalties og andre beløb, som et foretagende i en kontraherende stat betaler til en person i den anden kontraherende stat, skal kunne fra trækkes ved beskatningen i den førstnævnte stat, som om beløbene var betalt til en person i denne stat. Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Malaysia-overenskomstens artikel om ikke diskriminering omfatter ikke statsløse personer. Den mangler bestemmelsen om at en stat skal behandle betalinger fra et foretagende i denne stat til en person i den anden stat på samme måde som betalinger til en person i samme stat. Desuden gælder artiklen alene i forhold til skatter omfattet af overenskomsten.

Artikel XXIV (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler)

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Der er ingen væsentlig forskel mellem det danske forslag og Malaysia-overenskomsten.

Artikel XXV (Territorial udvidelse)

Malaysia-overenskomsten kan i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til også at gælde for områder, hvis en kontraherende stat er ansvarlig for områdets forbindelser med fremmede stater, og området har en beskatning af væsentlig samme art som den pågældende stat.

Det danske forslag har en speciel bestemmelse for Færøerne og Grønland.

Diplomater m.fl.

Det danske forslag har en artikel, hvorefter overenskomsten ikke berører skattemæssige begunstigelser for diplomater m.fl. i overensstemmelse med folkeretten.

I Malaysia-overenskomsten findes bestemmelserne om diplomater m.fl. i artikel XVI, stk. 4.

Bistand ved inddrivelse af skatter.

Det danske forslag har en artikel om, at Danmark og det andet land skal yde hinanden bistand i forbindelse med sikring og inddrivelse af skattekrav.

Malaysia-overenskomsten har ikke en tilsvarende artikel.

Artikel XXVI og XXVII (Ikrafttræden og opsigelse)

Malaysia-overenskomsten har desuden en protokol, der regulerer beskatningen af udbytte fra et selskab, der både er hjemmehørende i Malaysia og Singapore.

Matching credit

Efter den nuværende Malaysia-overenskomst skal Danmark som hovedregel anvende eksemptions-metoden til ophævelse af dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, hjemmehørende her i landet, modtager indkomst fra Malaysia, som dette land kan beskatte efter overenskomsten. Det medfører i praksis, at Danmark skal undlade at beskatte den malaysiske indkomst, uanset hvilket beløb Malaysia har opkrævet i skat af indkomsten.

Hvis en dansk person eller et dansk selskab har fået nedsat den malaysiske skat af indkomst fra Malaysia, har Danmark i praksis fortsat ikke beskattet indkomsten.

Når en overenskomst medfører, at Danmark skal lempe dobbeltbeskatning efter eksemptions-metoden, er der altså ingen grund til at indsætte regler om, at Danmark skal give matching credit for indkomst, fordi det andet land har nedsat den sædvanlige beskatning af denne indkomst.

Efter protokollen skal Danmark i fremtiden lempe dobbeltbeskatning af indkomst fra Malaysia efter credit-metoden, så den danske skat af indkomst fra Malaysia nedsættes med malaysisk skat af denne indkomst.

I visse tilfælde nedsætter Malaysia sin sædvanlige beskatning af en indkomst efter skattebegunstigelseslovens fra 1986, for at fremme investeringer i dette land.

Såfremt der ikke var aftalt matching credit, ville den malaysiske skattenedsættelse medføre, at den danske dobbeltbeskatningsnedsættelse for denne indkomst blev tilsvarende mindre.

Den aftalte matching credit medfører, at når Malaysia nedsætter den sædvanlige beskatningen af en dansk persons eller et dansk selskabs indkomst fra dette land, skal Danmark give dobbeltbeskatningsnedsættelse med den sædvanlige malaysiske skat. Matching credit skal altså sikre, at den malaysiske skattenedsættelse ikke medfører tilsvarende højere skat for den danske person eller det danske selskab, men bliver til fordel for den pågældende.

Efter den malaysiske skattebegunstigelseslov fra 1986 gives der alene skattenedsættelse for et foretagendes fortjeneste, som stammer fra virksomhed, der ønskes fremmet, dvs. produktion, landbrug, turisme (herunder hoteldrift). Hvis et foretagende, der er omfattet af skattebegunstigelse, har indkomst fra anden virksomhed, beskattes denne del af fortjenesten efter de sædvanlige regler.

Der skal således ikke gives matching credit for finansielle indtægter.

Danmark skal alene give matching credit for skattenedsættelse efter Malaysias skatte-begunstigelseslov fra 1986. Danmark skal ikke give matching credit for skattebegunstigelse efter regler til ændring af denne lov, med mindre de to lande aftaler dette.

Danmark skal alene give matching credit i ti år efter protokollens ikrafttræden.

Danmark har tidligere givet matching credit over for andre lande. Senest har Danmark accepteret en protokol af 2. maj 2002 om forlængelse af matching credit reglerne i dobbeltbeskatningsoverenskomsten fra 1987 med Pakistan. Inden for de seneste 10 år har Danmark i øvrigt indrømmet matching credit over for Vietnam (1995), Argentina (1995), Mexico (1997) og Thailand (1998). I begyndelsen af 1990'erne indrømmede Danmark desuden matching credit til de baltiske lande samt Polen, det daværende Tjekkoslaviet og Ungarn.

Danmark tilstræber kun at give matching credit til lande, hvor BFI pr. indbygger er lavt.

Ved en vurdering af Malaysia-protokollen i 1999 blev det lagt til grund, at efter Verdensbankens oplysninger var BFI pr. indbygger i Malaysia 3.400 \$, hvilket var lavere end for Mexico og Argentina, som havde fået matching credit, og hvor BFI pr. indbygger var hhv. 4.400 \$ og 7.600 \$.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem to lande gælder, indtil de to lande aftaler andet, eller overenskomsten opsiges.

I de tilfælde, hvor Danmark indrømmer regler om matching credit til et andet land, søger man at indsætte en tidsbegrænsning, så reglerne kun gælder i en periode på 5 eller 10 år. Der gælder således en 10 års begrænsning for matching credit reglerne i overenskomsterne med Vietnam, Argentina og Thailand, mens der gælder en 15 års begrænsning i overenskomsten med Mexico.